

De Leesfee

Je hebt boeken en verhalen in alle soorten en maten; boeken over elk thema, met elk bedenkbare cover, uit alle uithoeken van de wereld en er bestaat voor iedereen wel wat. Ook kinderen, en zelfs de allerkleinsten, hebben een groot aanbod. Sommige kinder- en prentenboeken zien er misschien niet uit alsof er enorm veel werk is ingestoken, maar daar zou je je nog wel eens serieus in kunnen vergissen.

Emy Geyskens (36)

is een trotse moeder van twee, een optimistische echtgenote en een vrouw met vele kwaliteiten. Haar dagelijkse werklevens bestaat uit vele jobs en één daarvan is prenten- en kinderboeken schrijven. Je hebt niet genoeg handen aan je lichaam om alle boeken op te tellen die ze nu al heeft uitgegeven, zowel onder eigen beheer als voor uitgeverijen en organisaties. Maar de kriebel is er nog altijd en het programma voor het komende jaar staat dan ook al mooi ingevuld.

Goeiedag, Emy Geyskens. Naast jouw vele jobs ben jij onder andere ook schrijfster van kinder- en prentenboekjes. Hoe ben je daarin gerold?

Dat is eigenlijk begonnen tijdens mijn allereerste stage, een vertelstage tijdens mijn lerarenopleiding, toen ik een boek moest voorlezen. Daar is mijn liefde voor boeken nog meer gegroeid. De kinderen waren ook helemaal in het verhaal meegezogen en ik vond dat geweldig om te zien. Vanuit die ervaring is *De Leesfee* dan ook ontstaan. Ik las daarvoor sowieso al voor uit kinderboekjes van anderen, maar ik merkte dikwijls dat sommige stukken te lang waren of niet op het niveau van de kinderen, waarna ik ze zelf al een beetje

aanpaste. Daarnaast las ik ook verhalen voor die ik zelf schreef, maar het spijtige was dat daar dan geen prenten bij stonden. En dat is toch wel heel belangrijk voor de allerkleinsten. Ik ben dan Leesfee geworden, studeerde af als leerkracht en begon educatief materiaal te ontwikkelen, vooral met betrekking tot taal. Tien jaar geleden kwam ik Kolet Janssen tegen bij uitgeverij Averbode en ik heb toen aan haar mijn wens om iets te doen met mijn verhalen en zelf een prentenboek te schrijven voorgelegd. Het is dan ook mede door haar dat het eerste prentenboek *Op zoek naar opa* is ontstaan.

Tien jaar is al een behoorlijke periode. Hoeveel boeken heb je sindsdien uitgegeven?

Op een gegeven moment heb ik een reeks geschreven, bestaande uit zesentwintig boeken, dus dat is meteen al wel een 'pak'. En ik zou ze eens moeten tellen, maar ik denk dat ik nu om en bij de vijftig boeken zit.

Je bent nu ook bezig met een aantal projecten. Zijn dat dan opdrachten die je krijgt en van wie komen deze dan?

Dat wisselt af. Soms vragen ze mij heel concreet voor een opdracht, zoals bijvoorbeeld het boekje *Op Appeljacht* dat nu is uitgekomen. Dat was Laurence zelf, van Linked.farm, die mij gecontacteerd heeft. Zij zei dat ze heel graag iets wilde doen rond De Korte Keten (week rond lokale producten, nvdr), dat ik al heel wat boekjes heb geschreven en of ik het zag zitten om dat samen te doen. De boekjes van *Kom Op Tegen Kanker* zijn een voorbeeld waarbij de uitgeverij mij zelf vraagt of ik een boekje wil schrijven rond dat thema voor die leeftijdscategorie. Heel vaak komen er ook verhalen uit mezelf over iets wat ik heb meegemaakt of waar ik voeling mee heb, vaak met een maatschappelijke relevantie. In dat geval stap ik zelf naar een uitgeverij. Dus meestal is dat uiteenlopend. Ik heb vooral prentenboeken geschreven, alhoewel ik nu ook vaker leesboeken uitwerk, zoals momenteel voor

uitgeverij Clavis. Ik heb ook één boekje voor volwassenen, *De Broze Wolk*, over moeilijke zwangerschappen, dat was iets wat kwam vanuit een intrinsieke motivatie, maar laat ons zeggen dat kinderboeken mij net iets meer liggen.

In welke categorie vallen deze kinderboeken dan? Leeftijden, eerste leerjaar, kleuterschool,...?

De prentenboeken zijn vooral voor leeftijden vanaf vier à vijf jaar. Die kun je nog wel voorlezen tot acht à negen jaar. Ik heb ook boeken voor beginnende lezers, AVI-boeken – een leesniveau voor kinderen – zoals De Leesfee-reeks, die dan gaan tot het derde à vierde leerjaar. We zijn nu ook bezig met het schrijven van reeds bestaande Geronimo Stilton boeken op AVI-niveau en dat zijn er nu al een zevental. Dus ook dit is heel uiteenlopend.

“De kinderen waren ook helemaal in het verhaal meegezogen, en ik vond dat geweldig om te zien.”

De prenten in de prentenboeken maak je niet zelf, die worden door andere mensen getekend. Zijn dat dikwijls dezelfde mensen of zitten daar veel variërende samenwerkingen tussen?

Meestal mag je de illustrator niet zelf kiezen en kiest de uitgeverij. Vermits ik bij verschillende uitgeverijen prentenboeken heb, zijn ook de tekenstijlen heel verschillend. Dat is ook wel heel belangrijk, want in een prentenboeken spelen de prenten minstens een even grote rol als de tekst. Het is dan wel fijn dat je contact kan hebben met de illustrator omdat je zelf ook wel een beeld hebt als je schrijft. Los daarvan is het bij sommige prentenboeken ook van zeer groot belang dat de prenten correct zijn. Om een voorbeeld te geven: ik heb een boek, *Het Loopt Op Wieltjes*, dat gaat over Femke die in een rolstoel zit, gebaseerd op een echt verhaal. Op de tekeningen moet dan ook alles kloppen. Er was bijvoorbeeld een prent waarop ze met haar hand zwaaide in de klas en dan zijn wij echt wel naar de illustrator moeten gaan om te communiceren dat ze dat eigenlijk niet kan. Ze heeft een bordje met een vinger omhoog en dat kan ze wel opsteken.

Maar ik heb wel allemaal goede ervaringen gehad bij het contact met al die diverse illustratoren. Af en toe, als het mag, dan kies ik de illustrator zelf of schuiven we iemand naar voren. Dat is dan heel vaak Emilie

Timmermans, een goede vriendin van mij. Dat is wel fijn, want je kent haar en je voelt elkaar snel aan, je kan eens peilen naar de manieren,... Dus als ik zelf mag kiezen, dan is het vaak Emilie. Onlangs heb ik ook nog met Jessica Raes uit Asse gewerkt. Zij had een schets getekend bij een boek en dan sturen we dat mee. Maar het kan dan wel zijn dat de uitgeverij weigert en zelf iemand kiest, of dat ze bij de uitgeverij juist wél enthousiast zijn – zoals in dit geval – en goedkeuring geven.

Dus je hebt er in zekere zin wel inspraak in, maar soms zijn de regels strikt en bepalend.

Dat hangt echt af van uitgeverij tot uitgeverij. Er zijn er die, bij manier van spreken, het boek opsturen als het klaar is. Jij dient het manuscript in, punt, zij zoeken een illustrator en *that's it*. Tot nu toe valt dat mee, al moet ik zeggen dat ik wel al een paar keer niet helemaal enthousiast was en daar is op dat moment niets aan te doen. Maar er zijn ook best wel wat uitgeverijen die dan zeggen: “Dit zijn onze vaste illustratoren, welke stijl bevalt je het meest?” en dan krijg je een boekje met enkele schetsen waarbij je nog kan zeggen welke je wel of niet aanspreken. Het is ook zo dat illustratoren heel vaak op voorhand moeten geboekt worden. Prentenboeken illustreren is niet iets wat je op één namiddag doet, dus dan moet je soms ook kijken naar de deadline en wanneer het boek uitkomt en of die specifieke illustrator op dat moment tijd heeft. Dat is ook altijd afwachten.

Dat klinkt als een prachtig proces. Dank je wel voor het interview, Emy Geyskens.

Yara De Coninck (6EM)